

...Дощ...

Лідія Романенко

Із збірки "Осінь"

...Дощ...

Подивися, коханий, який дощ за вікном,
Ще трохи й сама я заплачу.
Небо вкрите із хмар сірим вінком —
Я без тебе жити не хочу.

Мені важко збагнути, яким буде цей день.
Просто важко без тебе, мій любий.
Я кохаю тебе, як весну соловей,
Мені другий ніхто непотрібен.

Може скоро і стихне природня печаль,
Скоро вітер зжене усі хмари.
Тільки ти не зі мною сьогодні, на жаль,
Не зі мной ти сьогодні, коханий.

Подивися, мій голуб, на вулиці дощ
Пестить ніжно зелене ще листя.
Чуєш, любий, ці співи печальних дібров, —
Це життя, така наша дійсність.

Подивись у вікно — скоро пройде усе...
Прийде жовта, печальна осінь,
Полетять всі птахи, полетять журавлі...
Може й мій журавель мене скоро самою залишить?..

23.08.2004